

OAočko

Říjen 2020

O A V O Š S O S T R A V A - M A R I Á N S K É
O R Y

Obsah

Úvodník.....	3
Důležitá je cesta, ne cíl!.....	4
Klady a zápory distanční výuky.....	6
Mládežnické organizace.....	9
Mít dvojče, nebo ne?.....	10
Nové Mexiko.....	15
Parták do pohody i nepohody.....	17
Americký fotbal.....	19

Šéfredaktor: Nela Dubská

Redaktoři: J. Tichánek, K. Salačová, L. Fiedlerová,
V. Mušálková, K. Smejkalová, S. Šimečková, T. Pampuriková

Ilustrace: A. Dardová, K. Salačová

Tisk: L. Sysalová

Korektura: K. Csölleová

ÚVODNÍK

Nela Dubská

Přišel nový školní rok a já si vás dovoluji přivítat u našeho prvního letošního čísla.

Připravili jsme pro vás články zabývající se přírodou a zvířaty, určitě vám nesmí uniknout úvaha Veroniky Mušálkové. Vyzpovídali jsme spoustu lidí. Zapřáhli jsme hned 4 nové rekruty. V rozhovoru s Kristýnou Smejkalovou se pár letošních maturantů rozhodlo předat našim nejmladším několik cenných rad. Věděli jste, že americký fotbal je stále populárnější v Česku, a to i mezi dívkami? Přečtěte si v rozhovorech Terezy Pampurikové, jak se taková křehká stvoření k tomuto sportu dostala. Uvažovali jste někdy nad tím, jaké to je být dvojčetem? I takový článek se ukrývá na stránkách nového vydání našeho časopisu.

Tak vzhůru do čtení a mějte se fanfárově.

Vaše Nela

DŮLEŽITÁ JE CESTA, NE CÍL!

Veronika Mušálková

Každý z nás má vytyčený svůj cíl a jde za ním hlava nehlava. Všichni utíkáme někam vpřed, za něčím se honíme, ale často si neuvědomujeme, že víc než na dosažení cíle záleží na cestě.

Být člověkem v této době je někdy těžké. Všichni máme všechno, ale doopravdy nemáme nic. Svět nám nabízí spoustu možností, ale my je ignorujeme. Příroda nám pomáhá, ale my ji ničíme. Naše cesta je správná, ale nedává nám smysl. Většina lidí si myslí, že cíl je důležitější než cesta. Proč musíme jít cestou plnou nástrah? Kdybychom měli všechno hned, ničeho bychom si nevážili, ani sami sebe. Ani by to nebyla zábava. Dostat zadarmo vše, to po čase člověka omrzí. Nejistili bychom, kým doopravdy jsme a jací jsou ostatní.

Chceme hodně, ale přitom stačí tak málo. Cesta nám dává pocit štěstí, ale my to nechápeme. Chceme cíl, ale když ho dostaneme, vzpomínáme na cestu, kterou jsme museli ujit a zvládlí jsme to. Víme, co vlastně chceme? Chceme všechno hned, rychle a bez práce. Nic se nám v životě neděje náhodou. Náhoda je věc osudu. Na každé cestě potkáváme osoby, které nám mají co říct, mají nás někam zavést. Stačí si uvědomit, že oni bývají našimi životními učiteli, neboť jsme to my, kdo si volí, co právě potřebujeme a koho přitahujeme. Naše myšlení ovlivňuje nás i celý náš život. Jde vše tím správným směrem? Na své cestě životem někdy zajdeme do slepé uličky, neumíme se otočit a kráčet dál. Jsme jako v pasti, ve víru, z kterého neumíme ven. Jsme tam, kde máme být? Člověk je

zmaten, ale má proč. Cesta je půlka cíle. Jdi dál a tvař se mile.
Jen ty víš, kdo jsi a svému světu dáváš život. Cesta je dar!

dusevobrazech.cz

„Trnitou cestou ke hvězdám.“ Publius Vergilius Maro

KLADY A ZÁPORY DISTANČNÍ VÝUKY

Karolína Salačová

Uzavření škol bylo pro mě velmi nečekané. Jakkmile jsem se dozvěděla o tomto vládním rozhodnutí, nevěděla jsem, jak se cítit. Ovšem, bylo zde prvotní nadšení, že nemusím do školy a konečně se pořádně prospím, avšak tyto pocity velmi rychle opadly, když mi došla pravá podstata situace. Najednou se na nás začaly ze všech stran řídit pojmy jako samostudium, e-learning apod. Člověk má na svých ramenou velmi užitečnou komoditu – čas. Nejenže ho může trávit více s rodinou, svými koníčky a nemusí cestovat do školy, ale především si jej může sám rozvrhnout. Při běžné výuce máme přesně stanoveny, od kdy do kdy máme být v jaké učebně, poslouchat kantora a snažit se za každou cenu v hodinovém intervalu pochopit danou látku. Nyní se můžeme rozhodnout, kdy výuku začneme, a především kolik času potřebujeme. Také situace velmi podpořila třídní kolektiv, jelikož nás spojil cíl neztratit se ve vší přijaté počtě a za každou cenu samostudium zvládnout. Studenti se scházeli na společných hovorech a navzájem si látku vysvětlovali.

Zápory. Prvním, pro mě zásadním, je nejistota konání maturitních zkoušek. Chápu, že pan ministr dělá svou práci, jak nejlépe umí, ale maturanti se utápěli v moři nejistoty, což byla ta poslední věc, kterou před stresující životní událostí potřebovali. Dále jsou zde vysoké nároky některých profesorů. Jsou předměty, které se doma naučíme hravě, ale některé máme problém pochopit i ve škole. Situace se

následně stává mnohonásobně horší v případě, že ve svém okolí nemáme nikoho, kdo by nám vědomosti "vtloukl do hlavy." Nejhorší po opadnutí celé krizové situace je nasazení stejného pracovního tempa jako před ní. Máme mnoho restů a málo času na jejich splnění. Celý život jsme zvyklí sedět hodiny za stolem a soustředit se, abychom nedostali špatnou známku. Avšak učení je mnohem víc než memorování textu, přestože je tato aktivita spojena především se školním prostředím. Mozek si asociuje školní lavici s učením a automaticky ví, že přijde studium, jakmile do ní zasedneme. Vytrhnutí mozku z přirozeného prostředí pro něj není velmi prospěšné, a proto mohou někteří studenti zjistit, že nejsou schopni dosáhnout stejné soustředěnosti jako ve škole, či se vůbec k této aktivitě nemohou donutit.

Co je základním stavebním kamenem školství? Učitel. Bez správného učitele není správného vzdělání. Média neustále mluví pouze o dopadu na studenty. Zamyslel se však někdo nad tím, jak se cítí kantoři? I pro ně je to vytrhnutí z běžného prostředí. Celé vysokoškolské studium byli učeni, jak zacházet se studenty a učit plnou třídu. Během distanční výuky jsou zavřeni sami v místnosti před monitorem posílající úkoly stovkám studentů. Profesor musí pracovat tak trochu jako robot. Nemá přístup ke svým žákům, jediné, co mu zbývá, je rozesílat a opravovat úkoly neustále dokola a doufat, že se již brzo bude moci vrátit do třídy plné lidí žíznlivých po znalostech. Ale já jako pouhý student si to mohu jen představit a pokusit se vžít do jejich situace. Učitel a žák nemohou fungovat jeden bez druhého. Myslím si, že v době, kdy nám bylo naše vzdělání ztěženo, bychom měli především držet při sobě.

MLÁDEŽNICKÉ ORGANIZACE

Jan Tichánek

Zapojovat mladé lidi do veřejného dění, učit je komunikaci a práci v týmu bylo, je a bude velmi důležitou součástí naší společnosti. Často můžeme slyšet, že jsme moc mladí a nemáme zkušenosti, ale to neznamená, že bychom se museli držet v ústraní. Naopak můžeme právě využít svůj věk, energii, entuziasmus a časové možnosti ve svůj prospěch a věnovat se účinnému sebevzdělání v kolektivu mladých, podobně smýšlejících lidí.

Mládežnických organizací je spousta a zapojit se můžeme do všemožných aktivit, jako je například enviromentalismus a starost o životní prostředí, politika, kultura (mohou to být i fanoušci filmů, divadel apod.) a další spolky, kde se můžeme konstruktivně věnovat své oblíbené činnosti. Členství je většinou od 15 do 35 let, ale je to poměrně individuální.

Sám jsem členem jedné mládežnické organizace a vstupu jsem nikdy nelitoval. Poznal jsem nové kamarády, navázal kontakty s významnými osobnostmi, zažil simulace jednání, cestoval po celé ČR, ale i například do Francie.

Mezi takovéto organizace patří například TOP tým, Mladí sociální demokraté, Mladí demokraté, Klub mladých politologů, Počteníčko, Sokol apod.

Síla mladých lidí je v jejich aktivitě a konektivitě, tak se nenechte odradit věkem nebo zkušenostmi, protože teď máte nejlepší období je získat.

MÍT DVOJČE, NEBO NE?

Nela Dubská

Mnoho z vás určitě alespoň jednou uvažovalo nad tím, jaké by to bylo mít dvojče. Inu, kdo jiný než jedno z dvojčat by vám měl popsat, jaké to je.

1. Dvojčata jsou propojena víc, než byste čekali, myslíme stejně a říkáme v tu samou chvíli totožné věty.
2. Smějeme se pokaždé, když někdo začne rozebírat fakt, že jsme dvojčata. Jak víte, existují jednovaječná dvojčata, ta jsou téměř identická. Já a moje dvojče jsme dvojevaječné, tedy si absolutně nejsme podobné. Lidé jsou zmatení a pletou si naše jména nebo se snaží (jako u identických) najít různá poznávací znamení. Největší rozdíl bývá v povaze, moje dvojče a já máme velmi málo shodných povahových vlastností. Víte, kolikrát jsme slyšely větu „Vy jste dvojčata, ale nejste si vůbec podobné!“? To se ani spočítat nedá, dát si 10 korun bokem pokaždé, co nám tuto skutečnost někdo připomene, už jezdím v lamborghini.
3. Připravte se na doživotní srovnávání. Ano, tohle je „dvojčecí prokletí.“ Každý člověk je dobrý na něco jiného, ale ani vaše vlastní rodina nepochopí, že holt nikdy nedokážu krásně tancovat jako moje sestra nebo si důkladně ustlat jako ona. A to nemluví o srovnávání ve škole.

Mohla bych pokračovat donekonečna. Být dvojčetem je jedinečná věc. Převažují pozitiva, těch minusových věcí je tak

pomálu, že se ani spočítat nedají. Největší plus je, že nikdy nebudete sami. Kamarádi přichází a odchází, rozejdete se se svou láskou. Je tolik lidí, co vás může opustit, ale vy máte tu jednu osůbku, která vás nikdy nenechá cítit se sám. Jak jsem psala na začátku, jsme propojeny více, než si můžete představit. Ne nadarmo říkám, že dvojčecí láska je po té mateřské nejsilnější. Tak co, chtěli byste mít někoho takového?

Malý kvíz pro vás: poznáte dvojčata?

ROZHOVORY S MATURANTY

Kristýna Smejkalová

Abychom nezapomněli na naše nováčky v prvních ročnících, vyzpovídala jsem studenty ze čtvrtých ročníků, kteří se se mnou podělili o pár rad a tipů, jak udělat vše pro to, aby maturita byla formalita.

Co bys poradila prvákům?

Moje nejlepší rada je, průběžně se uče. Učivo se vám nebude hodit jen na testy, ale hlavně i k maturitě! Víím, že je to často používané klišé, ale snažte se neučit vše jen nazpaměť jako básničku, ale naopak tak, abyste to dokázali říct svými slovy, jelikož si tak učivo uchováte déle v paměti. Mám i další radu: hlavně si ty 4 roky na střední užijte!

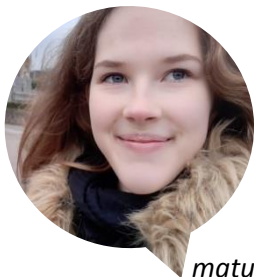
Kristýna Kubicová, 4. E

Chtěla bys něco vzkázat našim nejmladším?

Užívejte si prvák, dokud můžete, protože přijdou horší časy.

Anna Dardová, 4. E

Jak zní tvá rada pro první ročníky?

V prváku nás učitelé strašili ohledně maturity, že se blíží, že je za rohem. Zprvu nám to všem tak nepřípadalo, ale opak je pravdou. Je to jako včera, co jsem byla v prváku. Moje rada pro vás je, snažte se během těch tří let školy pobrat, co nejvíce učiva, jelikož ve čtvrtáku se to na vás všechno nahrne a každá informace, kterou se nemusíte učit znovu, je dobrá.

Monika Zarabská, 4. S

Co bys poradil prvákům k lepším výsledkům ve škole?

Určitě nepodceňujte spánek. V době, kdy spíte, se vám uloží všechny naučené informace a dostanete sílu na udržení pozornosti celý den, což vám ušetří starosti s učením.

Martin Obercian, 4. E

Jak mají prváci využít nejlépe svůj čas?

Dělejte si věci postupně. Nenechte si vše na poslední chvíli, pak se učení hromadí. Mně se to vyplatilo. Neznamená to, že se máte každé odpoledne trápit nad psacím stolem. Studentský život je BEZVA!

Nikol Novotná, 4. S

Milí bažanti,

vezměte si naše rady k srdci. Hodně štěstí a úspěchů v prvním školním roce na střední vám přeje za všechny čtvrtáky

Kristýna

POPLACH V NOVÉM MEXIKU

Sára Šimečková

Když člověk otevře sociální sítě nebo zapne televizi, všude, kam se podívá, na něj vyskočí Covid-19. Všiml si ale někdo, přes všechen Covid, zpráv z amerického Nového Mexika?

Ve městě Santa Fe se vědci snaží získat odpovědi na otázku, proč v poslední době umírají statisíce tažných ptáků. Ano, z neznámého důvodu jich umírá v Novém Mexiku neuvěřitelné množství. "Je to opravdu hrozné," řekla Martha Desmondová, bioložka z Novomexické státní univerzity. "Jde řádově o statisíce, možná dokonce miliony mrtvých ptáků," dodala.

Uhynulých ptáků si lidé poprvé všimli 20. srpna v národním parku a v blízkém vojenském prostoru na jihu Nového Mexika. Nutno dodat, že tisíce uhynulých opeřenců byly nalezeny také na jiných místech Ameriky. V Coloradu, Texasu, ale i v Mexiku. Biologové tvrdí, že se ptáci před smrtí chovali divně. Podle Desmondové byli ptáci strnulí a nereagovali na obvyklé podněty, takže je "v nevídaných počtech" srážela auta. Na jednom golfovém hřišti sedělo několik vlaštovek, které lidem dovolily, aby se k nim přiblížili.

Jednou z možných příčin, proč takto ptáci hynou, mohou být požáry v Kalifornii a dalších západních částech Ameriky. Určitě není vyloučeno, že kvůli požárům začali tažní ptáci odlétat dříve, než měli. Je také možné, že neměli dostatečné zásoby tuku.

Vědci rozhodně nevyklučují, že se ptáci nadýchlali dýmu, který jim poškodil plíce. Biologové pošlou opeřence do laboratoře v Oregonu k provedení pitvy. Potrvá však několik týdnů, než se zjistí pravá příčina jejich smrti. Odborníci kvůli úbytku ptáků bijí na poplach. V této části světa jich v současnosti žije o tři miliardy méně ve srovnání s rokem 1970, což představuje snížení o 29 procent.

i60.cz

PARTÁK DO POHODY I NEPOHODY

Lenka Fiedlerová

Věřím, že se mezi vámi najde plno milovníků zvířat, ať už koček, psů, papoušků a nevím, čeho všeho ještě. Mezi námi všemi lidmi na světě, jsou i lidé s určitým handicapem, kteří potřebují a chtějí zvířecí společnost a asistenci. A na ta zvířata, přesněji vodící psy, se zaměříme. Vodící pes je, jak všichni víme, pro nevidomé, slabozraké a pro lidi se zbytky zraku. Jeho posláním a hlavním úkolem je provázet zrakově postižené bezpečně všemi nástrahami a pomáhat jim v orientaci. Mezi vhodná plemena patří třeba labrador, zlatý retrív, nebo taky ovčáci či kolie. Během výchovy a samotného výcviku prochází pes různými průběžnými zdravotními testy pod dohledem veterináře. Základními zdravotními testy jsou rentgenová vyšetření kloubů a očí. Po výběru štěněte je budoucí vodící pes umístěn zhruba na rok do rodiny žadatele na tzv. převýchovu. Přibližně po roce je pejsek dalších 6 až 10 měsíců cvičen ve speciálních konkrétních dovednostech, které jsou pro doprovod nevidomého člověka důležité. Mezi psí dovednosti patří například obcházení překážek, zastavení u okraje chodníku, upozornění na schody či na různé předměty překážející v cestě. Tohle samozřejmě není všechno, podobných činností, které musí chlupáči zvládnout, je zhruba třicet. Žadatel musí věnovat výcviku také dostatek času. Je to velmi důležité pro jejich spolupráci. Předávání za dohledu odborníka trvá většinou dva týdny. Majitel se se psem seznamuje v psovi blízkém a známém prostředí, tudíž se předchází zbytečnému stresu. Po dvou týdnech dvojice odjíždí k majiteli domů, a jelikož se ti dva už znají, je pro psa mnohem snadnější zvyknout si na nové prostředí. Takto nějak vypadá trénink a výchova vodícího pejska.

anet.eu

Pro handicapované lidi je proto opravdu velmi důležité, aby měli spolehlivého, zodpovědného a milého psiho parťáka. Ovšem pro pejska je to jakási práce, na kterou je připravován už od štěňátka. Měli bychom být proto milí jak na zvířata, ale hlavně v tomto případě na nemohoucí lidi, ať už je jejich postižení jakékoliv, a vážit si svého zdraví, které je na prvním místě, protože nikdy nevíme, co se nám může stát a co nás může potkat.

AMERICKÝ FOTBAL

Tereza Pampuriková

Většina Čechů nemá tušení o tom, že se u nás americký fotbal hraje. Jak už poznáme z názvu, tento sport pochází z Ameriky a vznikl z rugby. Určitě některým z vás koluje v hlavě myšlenka *To není totéž?* Opravdu není.

Jak jsem se potkala s fotbalem a proč ho vlastně hraju? Před pěti lety začal hrát můj starší bratr za klub Ostrava Steelers, o tři roky později fotbal zaujal i mě. Momentálně je to věc, bez které nedokážu žít. Už na prvním tréninku jsem pochopila, že když už jednou k tomuto sportu přičichnete, není lehké se ho vzdát. Miluji vše, co je spojené s tímto sportem. Každá minuta strávená na hřišti mi přináší nekonečnou zábavu, obrovskou radost a chvílemi i smutek. Je to kombinace několika pocitů, které je těžké vyjádřit slovy.

Ostrava Steelers byli založeni roku 1994 a v roce 1997 vyhráli titul mistra ČR. Od té doby se klubu nepodařilo vyhrát zlato, ale 3x za sebou vyhrál titul vicemistra ČR. Klub má jak kategorii mužů, žen, dorostu, juniorů, tak i flagu U15, a to je bezkontaktní forma ve věku 8-15 let.

Aby byl článek zajímavější a mohli jste se dozvědět o americkém fotbale více, rozhodla jsem se udělat rozhovory s pár hráči v našem týmu.

JAK SES DOSTALA K AMERICKÉMU FOTBALU A CO TI TENTO SPORT DAL?

„K americkému fotbalu jsem se dostala přes kamarádku v práci, která mi řekla, že jejich tým pořádá nábor. Vzhledem k tomu, že jsem fotbal v televizi ze zvědavosti sledovala a odmala jsem tíhla ke kontaktním sportům, neváhala jsem a šla. Hned na prvním tréninku jsem si ho zamilovala. Fotbal mi dal spoustu skvělých přátel a nepřeborné množství úžasných zážitků. Už si nedokážu a ani nechci představit to, že by fotbal nebyl mou součástí.“

Andrea Grygarová, hráčka

CO PRO TEBE AMERICKÝ FOTBAL ZNAMENÁ?

„Fotbal je pro mě sport, který mě naprosto naplňuje a u kterého jsem se konečně našla. Znamená pro mě určitý druh adrenalinu a vytrvalosti. Získáte u něj disciplínu, odvalu a hlavně zkušenosti. Také přátelství, pro které byste byli schopni na hřišti i zabít. Je to jako mít druhou rodinu, navzájem se podporujete. Fotbal je vášeň na celý život, díky níž jsem získala určitý nadhled... Jak ve fotbale, tak i v životě je důležité se nevzdát a bojovat do poslední chvíle.“

Veronika Piatková, hráčka

CO TI FOTBAL DÁVÁ, ČÍM TĚ NAPLŇUJE, ŽE U NĚJ ZVLÁDÁŠ BÝT TAKOVOU SPOUSTU LET?

„Já to dělám, protože se mi fotbal líbí, ten sport mě baví, je to část mého života a bez fotbalu si nedokážu život představit. Je to prostě relaxace, protože člověk může myslet na něco jiného než práci a starosti.“

Fotbal mi vzal opravdu hodně volného času, který bych rád trávil s rodinou, ale nic jiného mi nevzal a jsem si jistý, že kdybych se měl rozhodovat znovu, neměnil bych.“

Jan Klimeš, předseda klubu, rozhodčí, hráč

Doufám, že se vám článek líbil a dozvěděli jste se i něco nového. Kdyby vás téma zajímalo více, určitě se podívejte na stránky Ostrava Steelers a držte nám palce, ať tu sezonu dohrajeme.

foto: ostravasteelers.cz

Pásmi to po krajně

$$O_n = (a \cdot zc) / (k - n)$$

POHODA
Economy system
DMM PPPP SZP

Bod ZVRATU

88 15%

HDP

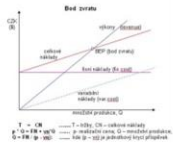
Y=FF

$$O_n = PC/k$$

Inflace

$$V - N = Z$$

Kapital

DPH

